

Høring av forslag om endringer i klimakvoteforskriften

Miljødirektoratet foreslår endringer av klimakvoteforskriftens kapittel 9 (gebyrer) og 7 (Det norske registeret for klimakvoter).

Endringene av gebyrbestemmelsene er ment å sikre bedre samsvar mellom gebyrinntektene og Miljødirektoratets faktiske ressursbruk på saksbehandling knyttet til klimakvotesystemet, i tråd med sentrale føringer fra Finansdepartementet. Forslaget innebærer en revidering av dagens innretning på alle gebyrene i klimakvoteforskriften. Miljødirektoratet foreslår å gå bort fra gebyret for kvoter utstedt av staten, og heller rendyrke et system der gebyrene er direkte knyttet til de konkrete oppgavene. Miljødirektoratet foreslår at det i klimakvoteforskriften vises til gebyrsatsene i forurensingsforskriften kapittel 39, som gjenspeiler kostnader for tidsbruk i direktoratet.

De kvotepliktige virksomhetene vil sannsynligvis erfare at de årlige gebyrutgiftene øker betydelig i 2021, mens de i årene 2022 til 2030 ligger på et tilsvarende nivå som i perioden 2013 - 2020. Gebyrene utgjør betaling for en offentlig tjeneste, og de foreslåtte endringene vil primært medføre omfordelingsvirkninger mellom aktørene. Å benytte samme satser som i forurensningsforskriften er en forenkling, både for aktører som forholder seg til flere regelverk og for Miljødirektoratet.

Endringene i kapittelet om Det norske registeret for klimakvoter er foreslått for å tydeliggjøre hvilke vilkår som gjelder for søkere og kontohavere, og for å få Miljødirektoratets oppgaver og myndighet tydeligere frem. Endringene innebærer i praksis ingen nye krav, og får dermed ingen vesentlige konsekvenser av administrativ eller økonomisk art for brukere av kvoteregisteret.

Forslag til endringsforskrift for kapittel 9 (Vedlegg I) og kapittel 7 (Vedlegg II) følger vedlagt.

Vi ber om kommentarer til forslaget innen 15. januar 2021.

1 Bakgrunn for forslaget

Norge har deltatt i EUs klimakvotesystem gjennom EØS-avtalen siden 2008. Systemet er en sentral del av den europeiske innsatsen for å redusere utslipp av klimagasser. Hovedprinsippet er at det settes et tak for de samlede utslippene i EØS gjennom at et visst antall kvoter er tilgjengelige i et kvotesystem, tilsvarende den mengden CO_{2e} som kan slippes ut i henhold til fastsatte klimamål.

EUs klimakvotesystem er rettslig forankret i direktiv 2003/87/EF (EUs klimakvotedirektiv) og flere underordnede rettsakter. Kvotesystemet er delt inn i perioder, og regelverket endres for hver periode. Overordnede regler for perioden 2021–2030 (fase IV av EUs klimakvotesystem) ble vedtatt i EU i 2018 gjennom direktiv (EU) 2018/410 om endringer i klimakvotedirektivet. Miljødirektoratet har i 2019 og 2020 gjennomført høringer på det reviderte direktivet og underordnede rettsakter. Rettsaktene vil bli gjennomført i norsk rett så snart de er tatt inn i EØS-avtalen.

I dette forskriftsforslaget foreslår Miljødirektoratet endringer i gebyrbestemmelsene i kapittel 9 i klimakvoteforskriften. Formålet er å sikre bedre samsvar mellom direktoratets gebyrinntekter og faktisk ressursbruk. I tråd med Finansdepartementets [rundskriv R-112/15¹](#), skal statlige gebyrer i størst mulig grad knyttes til faktisk ressursbruk. Gebyrinntektene bør ligge så tett som mulig opp til kostnadene ved å produsere og levere tjenesten basert på kostnadseffektiv drift. Med utgangspunkt i dette, ressursbruk i perioden 2013-2020 (fase III av EUs klimakvotesystem), utfordringer ved å bruke samme finansieringsmodell fremover, samt nye oppgaver, foreslår Miljødirektoratet flere endringer i kapittel 9 i klimakvoteforskriften. Hovedinnholdet i de foreslåtte endringene er beskrevet i [punkt 2.1](#).

I forbindelse med overgangen til fase IV og gjennomføring av den syvende registerforordning² i norsk rett (som var på høring våren 2019³), ser Miljødirektoratet behov for å endre på bestemmelsene i kapittel 7 om Det norske registeret for klimakvoter (heretter kvoteregisteret). Hensikten med endringene er å tydeliggjøre for brukere av kvoteregisteret hvilke krav som gjelder for åpning og disponering av konto, og å tydeliggjøre Miljødirektoratets oppgaver og myndighet som forvalter av kvoteregisteret. Hovedinnholdet i de foreslåtte endringene i kapittel 7 er beskrevet i [punkt 2.2](#).

2 Hovedinnholdet i regelverksendringene

2.1 Gebyrer

Klimakvoteloven § 7 gir adgang til å ta gebyr for Miljødirektoratets arbeid med en rekke oppgaver knyttet til EUs klimakvotesystem. Nærmere bestemmelser om gebyrene er angitt i klimakvoteforskriftens kapittel 9. Miljødirektoratets arbeid med å gi og endre tillatelser til kvotepliktige utslipp av klimagasser med hjemmel i forurensningsloven §§ 11 og 18, samt behandling av søknad om forenklet verifikasjon (dagens § 9-7 i klimakvoteforskriften), angis i forurensningsforskriften § 39-4 (se Tabell 1).

Miljødirektoratet foreslår med dette en revidering av dagens innretning på alle gebyrene i klimakvoteforskriften. Forslaget er å innføre et gebyrsystem som er direkte knyttet til de konkrete

¹ Rundskriv R-112/5 "Bestemmelser om statlig avgifts- og gebyrfinansiering":

https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/fin/vedlegg/okstyring/rundskriv/faste/r_112_2015.pdf

² Den syvende registerforordningen ([forordning \(EU\) 2019/1122](#)) gjelder fra 1. januar 2021, med unntak av noen få bestemmelser som gjøres gjeldende fra og med 2019. Reglene knyttet til Kyotoprotokollen i den sjette registerforordningen ([forordning \(EU\) 2013/389](#)) vil være gyldige helt frem til gjennomføring av oppgjøret av andre forpliktelsesperiode av Kyotoprotokollen 1. januar 2026.

³ Høring av forslag om endringer i klimakvoteforskriften av 25. mars 2019:

<https://nettarkiv.miljodirektoratet.no/hoeringer/tema.miljodirektoratet.no/no/Horinger/Regelverk/Foreslar-endringer-i-klimakvoteforskriften-20194746/index.html>

oppgavene, samt at det i klimakvoteforskriften vises til gebyrsatsene til forurensningsforskriften kapittel 39. Disse ni satsene, fra kr 6 700 til kr 333 000 (for 2020), gjenspeiler kostnader for tidsbruk i direktoratet. Satsene i forurensningsforskriften er differensierte nok til å ligge nært opp mot faktisk saksbehandlingstid, i motsetning til gjeldende kapittel 9 i klimakvoteforskriften, der det er få satser, som i tillegg varierer fra oppgave til oppgave. Erfaringen fra arbeid med å gi og endre tillatelser, samt behandle søknader om forenklet verifikasjon, er at å ta gebyrer etter satsene i forurensningsforskriften fungerer godt. Gebyrbestemmelsene i forurensningsforskriftens kapittel 39 har relativt nylig blitt revidert, og satsene justeres etter konsumprisindeksen årlig.

Tabell 1: Satser i forurensningsforskriften § 39-4 for 2020 og forventet ressursbruk per sats

Sats	Beløp (i kr)	Forventet ressursbruk
1	333 000	10 ukeverk eller mer
2	233 100	7 ukeverk
3	166 500	5 ukeverk
4	99 900	3 ukeverk
5	66 600	2 ukeverk
6	33 300	1 ukeverk
7	16 600	0,5 ukeverk
8	9 900	1,5 dag
9	6 700	1 dag

Miljødirektoratet foreslår med dette å gå bort fra gebyret for kvoter utstedt av staten (dagens § 9-1). Gebyret ble innført ved oppstarten av klimakvotesystemet i 2005, og hensikten var å dekke kostnadene ved Miljødirektoratets forvaltning av klimakvotesystemet, inkludert forvaltningen av kvoteregisteret. Gebyret lå på 56 øre i perioden 2008–2013, og ble justert ned til 44 øre for perioden 2014–2020. Faktisk og forventet arbeid med tildeling av vederlagsfrie kvoter og med kvoteregisteret, ble lagt til grunn i beregningen av gebyrsatsen per kvote.

Gebyret for kvoter utstedt av staten har fungert godt fram til nå. Gebyret er lite krevende å administrere. Det er imidlertid utfordrende å bruke samme finansieringsmodell framover fordi antall kvoter som deles ut vil gå nedover, og det er usikkerhet rundt antall kvoter som vil deles ut. I tillegg er det lite samsvar mellom fakturert gebyr for den enkelte virksomhet og Miljødirektoratets arbeid med den aktuelle søknaden om tildeling. Miljødirektoratet foreslår derfor å innføre saksbehandlingsgebyr for arbeid med tildeling for både stasjonære kvotepliktige virksomheter og luftfartøysoperatører (forslagets § 9-5), samt å øke gebyrene for kvoteregisteret (forslagets § 9-6). Det er vedtak om grunnlag for tildeling som utløser gebyrplikten. Siden innlemmelsen av relevant EU-regelverk i EØS-avtalen er betydelig forsinket, er prosessen med å vedta grunnlag for tildeling tilsvarende forsinket. Vedtak om grunnlag for tildeling vil på bakgrunn av dette først bli fattet etter at nye gebyrregler er på plass i norsk rett. Vi legger derfor til grunn at den nye innretningen på gebyrene også kan benyttes for arbeidet med søknad om tildeling for første del av fase IV (2021-2025).

I det følgende redegjør vi nærmere for de foreslåtte endringene i gebyrbestemmelsene. Forslaget innebærer en total omstrukturering av dagens kapittel 9 i klimakvoteforskriften.

Generelle bestemmelser om gebyrene - forslagets § 9-1

Miljødirektoratet foreslår en generell bestemmelse i kapittel 9 som angir viktige prinsipper for valg av gebyrsats, samt hva det skal betales gebyr for.

Gebyr for godkjenning av utslippsrapporter - forslagets § 9-2

For både stasjonære kvotepliktige virksomheter og kvotepliktige luftfartøysoperatører tas det i dag gebyr for Miljødirektoratets godkjenning av årlige utslippsrapporter og utslipps-/tonn-kilometerreport (heretter

utslippsrapport) etter tre satser i klimakvoteforskriften § 9-5. Det følger av klimakvoteforskriften § 2-1 at utslippsrapportene skal være verifisert av en akkreditert tredjepart, men Miljødirektoratet skal kontrollere og godkjenne hver rapport i form av et vedtak iht. § 15 i klimakvoteloven. Så godt som alle utslippsrapporter, både for stasjonære virksomheter og luftfart, er i samsvar med forordning (EU) nr. 601/2012 om overvåking og rapportering (MR-forordningen) og forordning (EU) nr. 2018/2067 om akkreditering og verifikasjon (AV-forordningen). Miljødirektoratet kan i disse tilfellene kun ta minstesatsen på kr 5 700, jf. nåværende § 9-5 andre ledd. Erfaringen i perioden 2013 til 2020 er at Miljødirektoratet i sin kontroll av rapporten likevel kan avdekke forhold som må følges opp, slik at minstesatsen i flere saker ikke dekker faktisk tidsbruk. Slike forhold kan også gjelde for utslippsrapporter fra virksomheter med utslipp under 25 000 tonn, som etter gjeldende § 9-5 andre ledd er fritatt for gebyr.

Regelverk om den internasjonale markedsmekanismen CORSIA, som i høring våren 2019 ble foreslått tatt inn i et nytt kapittel 11 i klimakvoteforskriften, gjelder fra 2019 for noen luftfartøysoperatører med internasjonale flygninger. Innføringen av CORSIA innebærer at enkelte luftfartøysoperatører må rapportere for alle sine internasjonale flygninger, og denne utvidede rapporteringen vil sannsynligvis øke Miljødirektoratets tidsbruk på godkjenning av utslippsrapportene.

Med bakgrunn i nevnte forhold, og for å sikre samsvar mellom gebyrinntekter og ressursbruk, foreslår Miljødirektoratet at det for arbeid med godkjenning av utslippsrapporter skal betales gebyr etter satsene i forurensningsforskriften § 39-4. Forslaget innebærer at det åpnes for å ta høyere gebyr enn minstesatsen for utslippsrapporter i samsvar med MR- og AV-forordningene, og at virksomheter med utslipp under 25 000 tonn CO₂-ekvivalent ikke lenger automatisk er unntatt gebyr.

Gebyr for godkjenning av overvåkingsplaner for luftfartøysoperatører - forslaget § 9-3

Kvotepfiktige luftfartsoperatører har ikke tillatelse etter forurensningsloven, men en overvåkingsplan hjemlet i klimakvoteloven og -forskriften. Erfaringen så langt er at den laveste gebyrsatsen på kr 5 200 for nye overvåkingsplaner etter nåværende § 9-6 ofte er for lav til å dekke Miljødirektoratets arbeid, mens den midterste satsen på kr 15 600 ofte er høy. Miljødirektoratet foreslår at det for godkjenning av overvåkingsplaner for luftfart, og endringer av disse, betales gebyr etter satser i forurensningsforskriften § 39-4.

Gebyr for behandling av søknad om forenklet verifikasjon - forslaget § 9-4

Miljødirektoratet foreslår mindre justeringer av dagens bestemmelse om gebyr for behandling om forenklet verifikasjon i nåværende § 9-7, samt at den får ny nummerering, som følge av at hele kapittel 9 omstruktureres.

Gebyr for saksbehandling i forbindelse med tildeling av vederlagsfrie klimakvoter - forslaget § 9-5

Miljødirektoratet tar i dag ikke gebyr for behandling av søknader om tildeling av vederlagsfrie kvoter eller arbeidet med endringer i tildeling, ettersom forventet ressursbruk til dette arbeidet ble tatt med i beregningen av gebyret for kvoter utstedt av staten for årene 2014-2020 (dagens § 9-1). I ny § 9-5 foreslår Miljødirektoratet at det innføres gebyr etter satser i forurensningsforskriftens § 39-4 for saksbehandling i forbindelse med tildeling av vederlagsfrie kvoter i henhold til bestemmelsene i kapittel 3 (tildeling av vederlagsfrie kvoter for 2013 - 2020), nytt kapittel 4 (tildeling av vederlagsfrie kvoter for 2021 - 2030 til industri) og kapittel 6 (tildeling av vederlagsfrie kvoter til luftfart).

Fase IV er delt inn i to tildelingsperioder: 2021–2025 og 2026–2030, i henhold til kommisjonsforordning (EU) 2019/331 (tildelingsforordningen), som [i høring våren 2019⁴](#) er foreslått tatt inn i et nytt kapittel 4 med tilleggsbestemmelser i klimakvoteforskriften. Kapittel 4 omhandler både behandling av søknader om

⁴ Høring av forslag om endringer i klimakvoteforskriften:

<https://nettarkiv.miljodirektoratet.no/hoeringer/tema.miljodirektoratet.no/Global/dokumenter/horinger/Regelverk/H%c3%b8ringsnotat2a596.pdf?epslanguage=no>

tildeling av vederlagsfrie kvoter for årene 2021 - 2025 og 2026 - 2030, men også Miljødirektoratets nye oppgaver med årlig behandling av tildelingsdata, godkjenning av metodeplaner og endringer av disse, og eventuelt justering av tildeling. I fase IV får virksomhetene, som følge av krav i tildelingsforordningen og i forordning om justering i tildeling⁵ nye overvåkings- og rapporteringsplikter. Forslag til gjennomføring av sistnevnte var [på høring våren 2020](#)⁶. Miljødirektoratet får nye oppgaver knyttet til godkjenning av virksomhetenes metodeplaner (for overvåking av tildelingsdata) og endringer av disse, samt godkjenning av årlig rapportering av tildelingsdata. Miljødirektoratet skal vurdere de rapporterte dataene, fastsette det årlige gjennomsnittlige aktivitetsnivået for hver relevante delinstallasjon ved virksomheten, og kan vedta en justering i tildelingen av vederlagsfrie kvoter. Disse nye oppgavene er i dag ikke omfattet av gebyrfinansiering, og det er behov for nye gebyrbestemmelser for å kunne dekke Miljødirektoratets tidsbruk på disse oppgavene.

Gebyr for konto i Det norske registeret for klimakvoter - forslaget § 9-6

Gebyret på kr 1 200 for personkonto og handelskonto i någjeldende §§ 9-2 og 9-3 er vesentlig lavere enn Miljødirektoratets faktiske ressursbruk med å behandle søknader om åpning av slike konti, samt årlig oppfølging av kontiene. I perioden 2013 - 2020 er arbeidet med kvoteregisteret i hovedsak blitt finansiert av gebyret etter dagens § 9-1, da tidsbruk for kvoteregisteret er blitt tatt med i beregningen av gebyret for kvoter utstedt av staten.

Miljødirektoratet foreslår at det for åpning av personkonto, handelskonto og auksjonsleveringskonto, samt for å inneha enhver type konto (inkludert driftskonto for kvotepliktige virksomheter), skal betales gebyr etter sats 9 i forurensningsforskriften § 39-4, eller høyere hvis ressursbruken tilsier det (se oppsummering i Tabell 2). Dette vil sikre at gebyrinntektene samsvarer med faktisk tidsbruk hos Miljødirektoratet, og at gebyret betales av den som mottar tjenesten (kontohaverne). Kvotepliktige virksomheter må ha driftskonto i kvoteregisteret, og søknadskravene for å åpne en slik konto er enklere enn for handels-, person- og auksjonsleveringskonto. Erfaringen fra 2013 til 2020 er likevel at brukerstøtte, utskifting av kontorepresentanter, samt løpende informasjonskontroll av kontohavere i kvoteregisteret (jf. artikkel 25 i den sjette registerforordning⁷), er like ressurskrevende for alle typer konti, også driftskonto for kvotepliktige virksomheter. Det foreslås derfor å videreføre nåværende bestemmelse om at det ikke betales gebyr for åpning av driftskonto for kvotepliktige virksomheter, men at kvotepliktige likevel skal betale det årlige gebyret for å inneha konto.

Tabell 2: Forslag til nye gebyrer for åpning av konto og for å inneha konto i kvoteregisteret

	Åpning av konto	Årsgebyr for å inneha konto
Handelskonto, personkonto og auksjonsleveringskonto	Sats 9 i forurensningsforskriften § 39-4 (kr 6 700 for 2020), høyere dersom ressursbruken tilsier det	Sats 9 i forurensningsforskriften § 39-4 (kr 6 700 for 2020), høyere dersom ressursbruken tilsier det
Driftskonto for kvotepliktige virksomheter (stasjonære og luftfart)	Ikke gebyr	Sats 9 i forurensningsforskriften § 39-4 (kr 6 700 for 2020), høyere dersom ressursbruken tilsier det

Gebyr for tilsyn - forslaget § 9-7

Miljødirektoratet fører tilsyn med de kvotepliktige virksomhetenes utslippsrapportering, og tar gebyr for dette arbeidet etter nåværende § 9-7. I tilfeller der kombinerte tilsyn utføres, det vil si et tilsyn hvor både tillatelse etter forurensningsloven § 11 første og andre ledd kontrolleres, tas det i dag to ulike gebyrer, ett etter satsene i forurensningsforskriften §§ 39-7 eller 39-8 og ett med hjemmel i klimakvoteforskriften § 9-4.

⁵ Kommisjonsforordning (EU) 2019/1842

⁶ <https://www.miljodirektoratet.no/hoeringer/2020/juni-2020/endringer-i-klimakvoteforskriften/>

⁷ Forordning (EU) 389/2013 om drift av unionsregisteret.

Miljødirektoratet foreslår at det for arbeid med tilsyn med de kvotepliktige virksomhetenes utslippsrapportering tas gebyrer etter satsene for tilsyn i forurensningsforskriften §§ 39-7 og 39-8.

Det foreslås også at ordlyden endres til "tilsyn" istedenfor "inspeksjoner", for å være likelydende med begreper brukt i forurensningsforskriften.

Unntak - forslaget § 9-8

For å hindre at det betales gebyr der Miljødirektoratets tidsbruk er lavere enn antall timer som ligger til grunn for den laveste gebyrsatsen i forslaget kapittel 9, foreslås en bestemmelse som gir mulighet til å frafalle eller redusere gebyret. Bestemmelsen vil også være aktuell å benytte der det gjennomføres tilsyn etter både klimakvoteforskriften og av tillatelsen etter forurensningsloven i samme tilsyn, og krav om gebyr således utløses etter både klimakvoteforskriften kapittel 9 og forurensningsforskriften kapittel 39.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Samlet sett vil de foreslåtte endringene i gebyrene medføre at det blir bedre samsvar mellom den ressursbruk de enkelte virksomheter utløser hos Miljødirektoratet, og hvilke gebyrer de ilegges. Å benytte samme satser som i forurensningsforskriften er en forenkling, både for aktører som forholder seg til flere regelverk og for Miljødirektoratet.

Gebyrene utgjør betaling for en offentlig tjeneste. De foreslåtte endringene vil primært medføre omfordelingsvirkninger mellom aktørene. I det følgende beskrives hvordan endringene forventes å påvirke ulike aktører, samt den samlede effekten for Miljødirektoratet.

Samlet effekt for virksomhetene

Det er vanskelig å forutse den nøyaktige samlede effekten av de foreslåtte endringene for hver virksomhet. De kvotepliktige virksomhetene vil likevel sannsynligvis erfare at de årlige gebyrutgiftene øker betydelig i 2021, mens de i årene 2022 til 2030 ligger på et tilsvarende nivå som i perioden 2013 - 2020. Dette skyldes at det i 2021 vil betales gebyr for behandling av søknader om tildeling for 2021 - 2025. I overkant av 110 virksomheter søkte om vederlagsfrie kvoter for den nevnte perioden innen fristen i juni 2019, og Miljødirektoratet har lagt ned et betydelig arbeid i 2019 og 2020 med å behandle søknadene. Ved å erstatte gebyret for kvoter utstedt av staten med saksbehandlingsgebyr etter forslaget § 9-5 vil kostnaden for Miljødirektoratets tidsbruk med behandling av søknader om tildeling belastes virksomheten det første året i tildelingsperioden, istedenfor å fordeles over flere år.

Økningen i gebyret for kontoåpning og årlig gebyr for å inneha konto, samt at også kvotepliktige skal betale gebyr for å inneha konto, vil gi en mer rettferdig fordeling mellom aktørene fordi gebyrene da vil fordeles mellom alle som bruker kvoteregisteret, inkludert eiere av handelskonto. Tidligere har en uforholdsmessig stor del av kostnaden for forvaltningen av kvoteregisteret blitt båret av aktørene som får tildelt vederlagsfrie kvoter, og andre aktører har ikke betalt selv om de i praksis har benyttet registeret like mye.

Tabell 3 viser forventede effekter av de ulike gebyrendringene for ulike aktører. De foreslåtte endringene i kapittel 9 innebærer at den enkelte virksomhet i større grad vil betale for den faktiske ressursbruken de utløser hos Miljødirektoratet. Endringen vil derfor gi en riktigere fordeling av kostnadene for forvaltningen av kvotesystemet. Med de nye gebyrene vil eksempelvis en virksomhet som leverer en søknad om tildeling av kvoter for perioden 2026 - 2030 som inneholder all nødvendig informasjon (og dermed krever lite arbeid av Miljødirektoratet), kunne betale et lavere gebyr enn det den vil gjøre ved å betale dagens gebyr på 44 øre per kvote etter nåværende § 9-1.

Tabell 3: Forventede konsekvenser av de foreslåtte endringene for ulike aktører

	Gebyr for godkjenning av utslippsrapporter (forslagets §9-2)	Gebyr for godkjenning av overvåkingsplaner for luftfartøysoperatører (forslagets §9-3)	Gebyr for saksbehandling i forbindelse med tildeling av vederlagsfrie klimakvoter (forslagets §9-5)	Gebyr for konto i Det norske registeret for klimakvoter (forslagets § 9-6)	Gebyr for tilsyn (forslagets §9-7)
Dagens gebyr	Høy sats: kr 40 000 Middels sats: kr 22 000 Lav sats: kr 5 700 Virksomheter med utslipp under 25 000 tonn unntatt gebyr. Lav sats for utslippsrapporter i samsvar med MR- og AV-forordningene.	Nye overvåkingsplaner: Høy sats: kr 25 900 Middels sats: kr 15 600 Lav sats: kr 5 200 Endring av overvåkingsplaner: Høy sats: kr 13 000 Middels sats: kr 7 800 Lav sats: kr 2 600	Ingen gebyr direkte knyttet til disse oppgavene, men gebyr for kvoter utstedt av staten (dagens § 9-1).	Kr 1 200 for person- og handelskonto, ingen gebyrer for driftskonto for kvotepliktige.	Høy sats: kr 70 000 Middels sats: kr 40 000 Lav sats: kr 22 000
Forslag til endring	Satser etter forurensningsforskriftens §39-4 (se Tabell 1).	Satser etter forurensningsforskriftens §39-4 (se Tabell 1).	Satser etter forurensningsforskriftens §39-4 (se Tabell 1).	Kr 6 700 eller høyere (satser i forurensningsforskriftens §39-4) for åpning av handels- og personkonto, og i årlig gebyr for alle typer konti, også driftskonto for kvotepliktige.	Satser etter forurensningsforskriftens §39-7 og §39-8. Kun ett gebyr skal betales for tilsyn etter flere regelverk.
Konsekvens for kvotepliktig virksomhet	Avhengig av ressursbruk vil gebyret økes eller reduseres.	Avhengig av ressursbruk vil gebyret økes eller reduseres.	Økning fordi nye gebyrer innføres for nye oppgaver som følger av fase IV-regelverk (nye krav til overvåkning og rapportering av tildelingsdata).	Økning - nytt årlig gebyr på kr 6 700 for å inneha konto.	Avhengig av ressursbruk vil gebyret økes eller reduseres.
Konsekvens for eier av person - eller handelskonto	-ikke relevant	-ikke relevant	-ikke relevant	Økning av årlig gebyr på kr 5 500 per konto.	-ikke relevant

Samlet effekt for Miljødirektoratet

Som nevnt over er det rimelig å forvente en økning i gebyrinntektene i 2021, mens årlige gebyrinntekter i årene 2022 til 2030 forventes å ligge på et tilsvarende nivå som i perioden 2013 til 2020. Inntektene vil i større grad enn i dag reflektere Miljødirektoratets ressursbruk på de ulike oppgavene knyttet til klimavotesystemet. Overgangen fra et gebyr for hver kvote utstedt av staten til et gebyr etter § 9-5 for behandling av søknad om tildeling, og høyere gebyrsatser for kontoåpning og for å inneha konto i kvoteregisteret etter § 9-6, forventes å være tilnærmet provenynøytral for Miljødirektoratet.

2.2 Det norske registeret for klimavoter

Reglene for kvoteregisteret består av flere registerforordninger som til dels gjelder i parallell. Disse rettsaktene bærer preg av å være lite brukervennlige og uoversiktlige. Forordningene har til nå blitt implementert i norsk rett gjennom inkorporasjon i klimavoteforskriftens kapittel 7. I tillegg har enkelte krav vært angitt i brukeravtalen for kvoteregisteret. Brukeravtalen oppstiller bl.a. vilkår og betingelser for åpning og disponering av konto. Miljødirektoratet anser det som lite hensiktsmessig at kravene som stilles til brukere av kvoteregisteret er fragmenterte. I praksis har det vært krevende for brukerne å orientere seg i regelverket.

Miljødirektoratet foreslår på denne bakgrunn at praktisk viktige deler av innholdet i den syvende registerforordningen gjengis i forskriften med henvisning til de aktuelle bestemmelsene i rettsakten. Videre foreslås det å flytte relevant innhold fra brukeravtalen til forskriften slik at sentrale nasjonale krav til kontoåpning og -disponering er samlet der. Videre tydeliggjør forslaget Miljødirektoratets myndighetsroller, herunder vedtakskompetanse. Rene sikkerhetsmessige tiltak vil fremgå av Miljødirektoratets nettsider, mens plikten til å følge disse forskriftsfestes. Med disse grepene vil kravene tydeliggjøres overfor brukerne, og brukeravtalen kan fases ut.

I høring av forslag om endringer i klimavoteforskriften vår 2019⁸, ble det foreslått en ny hjemmel for åpning av konto (ny § 7-16⁹). Denne endringen er fremdeles ikke vedtatt i påvente av at EU-regelverket skal innlemmes i EØS-avtalen. Vi foreslår nå en større revisjon av kapittel 7, og i den forbindelse foreslår vi å innarbeide reglene for åpning av konto i §§ 7-3 og 7-3a, slik at foreslått § 7-16 utgår.

Følgende nye bestemmelser foreslås innlemmet i forskriften:

Generelle bestemmelser om kontoer i Det norske registeret for klimavoter - forslaget § 7-3

Miljødirektoratet foreslår å endre § 7-3 for å tydeliggjøre for brukerne av kvoteregisteret hvilke sentrale krav som gjelder for kontoer, og hvilken kompetanse Miljødirektoratet har på dette området.

§ 7-3 første og annet ledd inntar endringer som allerede var foreslått i § 7-16, som var på høring våren 2019 (se fotnote nr. 9). Bestemmelsen angir hvem som kan søke om konto, samt krav til søknadsskjemaer og identifikasjon. Kravet om at virksomheter som søker om å åpne konto må ha norsk organisasjonsnummer har fram til nå fulgt av brukeravtalen.

⁸ Høring av forslag om endringer i klimavoteforskriften av 25. mars 2019:

<https://nettarkiv.miljodirektoratet.no/hoeringer/tema.miljodirektoratet.no/no/Horinger/Regelverk/Foreslar-enderinger-i-klimavoteforskriften-20194746/index.html>

⁹ Se forslag til endringsforskrift i høring av 25. mars 2019:

<https://nettarkiv.miljodirektoratet.no/hoeringer/tema.miljodirektoratet.no/Global/dokumenter/horinger/Regelverk/Endringsforskrift2a596.pdf?epslanguage=no>

§ 7-3 tredje ledd angir Miljødirektoratets myndighet til å fatte vedtak om kontoåpning og kontodisposisjon, og henviser til at vilkår for åpning og disponering i registerforordningen og klimakvoteforskriften må være oppfylt før Miljødirektoratet kan fatte vedtak.

I fjerde ledd foreslås det å ta inn regelen om at driftskontoer for kvotepliktige virksomheter alltid følger det kvotepliktige anlegget, også ved eierskifte, jf. EUs klimavoteredirektiv artikkel 12 (3) og den syvende registerforordning artikkel 22 (5). Regelen er av stor praktisk betydning både ved konkurs og overdragelse av kvotepliktige anlegg. Etter Miljødirektoratets erfaring har denne regelen vært lite kjent blant virksomhetene. Konsekvensen av regelen er blant annet at oppgjørsstatus for en driftskonto, som viser hvorvidt det er levert inn kvoter til oppgjør tilsvarende foregående års utslipp, jf. klimavoteloven § 12, videreføres til ny eier.

Miljødirektoratet foreslår videre at kontohavers og kontorepresentantenes plikt til å følge gjeldende tiltak for sikker pålogging til Det norske registeret for klimakvoter, forskriftsfestes. Plikten følger av nåværende vilkår og betingelser for bruk av registeret, og innebærer ingen endring for kontohavere eller kontorepresentanter i registeret.

Samlet innebærer de foreslåtte endringene i bestemmelsen ingen endring sammenlignet med dagens praksis.

Særskilte vilkår for åpning og disponering av konto - forslaget § 7-3a.

Bestemmelsen viderefører særskilte nasjonale vilkår som har vært gjeldende for åpning og disponering av konto i Det norske registeret for klimakvoter i fase III. Enkelte krav har fulgt av forskriften og/eller brukeravtalen, mens andre har fulgt av den sjette registerforordningen uten å bli videreført som absolutte krav i den syvende registerforordningen.

Kravet i første ledd om tilknytning til Norge har frem til nå fulgt av brukeravtalen, og var også foreslått tatt inn i klimakvoteforskriften i høringen av 25. mars 2019 (jf. omtalen av tidligere foreslått § 7-16 over).

Videre foreslår Miljødirektoratet å videreføre kravet om at virksomheter som søker om å åpne handelskonto og personkonto, skal levere årsrapport godkjent av revisor til Miljødirektoratet i andre ledd. I den sjette registerforordningen var dette et absolutt krav. Ettersom den syvende registerforordningen har en noe mer fleksibel tilnærming til hvilke dokumentasjonskrav som stilles av hvert medlemsland ved søknad om kontoåpning, bør dette kravet nå forskriftsfestes. Det presiseres i bestemmelsen at kravet ikke gjelder selskaper unntatt revisjonsplikt og nyetablerte selskaper, som istedenfor skal levere henholdsvis regnskapstall og midlertidige regnskapstall, godkjent av selskapets styre.

Nåværende regler om krav til ordinær politiattest (dagens § 7-4) videreføres i tredje ledd, men kontonavn endres for å reflektere ny begrepsbruk som innføres gjennom den syvende registerforordningen.

Bestemmelsen innebærer ingen endring sammenlignet med dagens praksis.

Pålegg om opplysninger og dokumentasjon - forslaget § 7-4.

Miljødirektoratet kan ha behov for å be om opplysninger og dokumentasjon fra søker for å utføre de kontrolloppgavene som følger av registerforordningen. Klimavoteloven § 6 om pålegg om opplysninger og undersøkelser gjelder bare overfor kvotepliktige virksomheter. Det er derfor behov for en hjemmel til å gi pålegg om opplysninger fra alle kontohavere, også de som ikke er kvotepliktige, og deres kontorepresentanter. Det foreslås på bakgrunn av dette å ta inn en hjemmel om pålegg om opplysninger og dokumentasjon i saker hvor dette er nødvendig for å gjennomføre direktoratets oppgaver etter registerforordningen. Bestemmelsen kan hjemles i klimavoteloven § 11 andre ledd.

Bestemmelsen kan ellers være aktuell å bruke ved oppfølging av brudd på krav i regelverket, f.eks. krav om at informasjon skal holdes løpende oppdatert.

Suspensjon og stenging av konto - forslaget § 7-5 og § 7-5a.

Miljødirektoratet foreslår nye bestemmelser som presiserer i hvilke tilfeller Miljødirektoratet kan fatte vedtak om å suspendere tilgang til konto og til klimakvoter, og når konto skal stenges. Vilkårene for kontostenging viderefører innholdet i tidligere foreslått § 7-16, som var på høring våren 2019.

Formålet med bestemmelsene er å gjøre det enklere for kontohavere og deres kontorepresentanter å vite hvilke regler som gjelder og hvor disse er angitt i regelverket. De foreslåtte bestemmelsene medfører ingen endringer sammenlignet med dagens regler og praksis.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringen av kapittel 7 i klimakvoteforskriften innebærer i praksis ingen reelle endringer av administrativ eller økonomisk art for brukere av kvoteregisteret. Endringene vil gjøre det lettere for alle berørte parter å forholde seg til regelverket.

Endringene vil medføre behov for mindre justeringer i Miljødirektoratets forvaltningspraksis på dette området, blant annet ved at det heretter må fattes vedtak om kontoåpning og -suspensjon. I overgangen til ny praksis vil dette skape noe merarbeid, men på mellomlang sikt vil endringene bidra til en mer effektiv forvaltning av kvoteregisteret.